

VIDA PARROQUIAL

Del 4 al 11 de juliol 2021

* De dilluns a divendres un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí, dissabte fins a las 13h. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 1 hora abans de les misses i si cal sempre que es demani.

* **Exposició del Santíssim:** Divendres 9 juliol, com cada segon divendres de mes, de 10h. del matí fins a le 7h de la tarda. Hi ha una llista a disposició per poder-se apuntar als diversos tornos.

* **Projecció de la pel·lícula:** El proper dissabte 10 de juliol a les **16,30h.** a la Sala Parroquial, projecció de la pel·lícula *Seabiscuit* (2003) del director Gary Ross. Tingueu en compte que començarà a les 16,30h.

* **Pregària per les vocacions:** Cada dijous de 19,30h. a 20h. exposem el Santíssim i pregarem per les vocacions i també per vèncer la pandèmia.

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, els **dijous de 18h. a 20h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 19,45h.

* **Telèfon mòbil de la parròquia,** El podeu utilitzar també per missatges de whatsapp. Si hi voleu deixar el vostre contacte, us faríem arribar missatges dels horaris, activitats o altres notícies de la parròquia.

696 595 703 Sr. Joan Ferrer (despatx)

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.

Tel. 93 7926144 Mòbil 696 595 703 mail: santandreu473@arqbcn.cat

Web: parroquies3viles.com

Web arxiprestat : arxiprestatdemataro.org

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i Festius: 11,30h. 19h. (cast)

Dissabtes i vigílies de Festius: 19 h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres: a les 10h. del matí.

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 10h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

4 juliol 2021. Diumenge XIV durant l'any. Cicle B. nº 27

Lectures: Ez 2, 2-5 21 Co 12, 7-10 Mc 6, 1-6

NEMO PROPHETA IN PATRIA

«Ningú és profeta en el seu poble». Què amarga és la feina del profeta. Quants cors endurits. El mateix Crist, el Fill del Déu viu, rebutjat i expulsat dels pobles. L'Església i la Bona Nova, rebutjada i expulsada de la nostra societat. I tristament la fe vertadera expulsada del cor de tants cristians: no combreguen amb la fe i morals catòliques, mancats d'humilitat i mansuetud, han sortit en desbandada davant el combat de la vida i s'han posat sota l'estendard de les consignes del món, sota les consignes de Satanàs: *no hi ha veritats absolutes, cadascú té la seva veritat, tu dius què està bé i malament, no hi ha pecat, Déu és enemic de la teva llibertat, no resis no cal, no hi ha coses per les que val la pena entregar la vida, fes només cas dels teus sentiments...* Pobre, cec i nu, la criatura ha ocupat el lloc del Creador, i no en vol saber res. Ple d'orgull va dictant la *nova veritat*, els *nous manaments*. Buscant vida i felicitat, només troba confusió i mort. On hi ha malaltia en diu salut, on hi ha decadència en diu progrés. Feble i esclau de les ideologies imperants i de les seves passions busca compensacions per anar sobrevivint, infeliç i ple de fam s'intenta saciar de les garrofes que mengen els porcs. *T'envio a aquests fills de cara endurida i de cor empedreït. Gran missió! Que en són, de bonics, per les muntanyes els peus del missatger de bones noves.*

+ Mn. David Navarro Manich

CRIDATS A SER PROFETES

Hem de ser conscients que avui no resulta fàcil ser coherent quan, ni els més propers, fins i tot amb els qui convivim, no accepten que manifestem ser creients o estar compromesos amb l'Església, com a comunitat dels seguidors de Jesús. La indiferència i el rebuig és el tast amarg que sovint apareix, la realitat de molts cristians que s'han proposat de ser-ho enmig de les tasques quotidianes i de la diversitat d'opcions i ofertes amb les quals es troben. Com moltes vegades passa, també avui fer-se portaveu d'Algú que va a l'arrel de l'Evangeli i parlar en nom seu, no encaixa dins la llista d'allò que és habitual i la seva presència arriba a resultar incòmoda. No és nou adonar-nos de com Jesús viu en la seva pròpia carn el rebuig de la seva persona i l'oposició declarada a la seva proposta. Coneixent-lo a Ell, coneixent tantes persones que fan el bé i donen la vida cada dia pels seus germans, arribem a pensar: com és possible que un missatge d'alliberament i misericòrdia tan clar pugui rebre un tracte com aquest?

Crida l'atenció que homes i dones que han volgut el bé del seu poble i de tota la humanitat sencera, persones generoses, que han arribat a donar la seva vida, siguin assenyalades i posades a la llista dels indesitjables, d'aquells que cal fer fora de la ciutat. És essencial a la missió profètica pronunciar un missatge que no és propi, sinó de Déu. L'Església en la seva raó de ser més profunda té aquesta consciència quan parla. Es tracta de descobrir-ho i valorar-ho pel bé que pot fer i de fet fa.

A Déu li interessa que el coneguim, que sàpiguen que hi ha algú que el fa present, algú que li és fidel, que és enmig seu i parla en nom seu, algú escollit i enviat al seu mateix poble. A canvi, demana que el reconeguim, que l'acceptin, que l'escoltin, que l'estimin. Jesús tampoc no ho té fàcil. Passa per moments difícils en els quals experimenta el rebuig dels més propers.

Ell mateix arriba a dir que *«els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva»*.

La valentia de ser profetes en el nostre món,
un camí difícil de trobar i de ser-ne coherent

Això vol dir que la situació que viu és molt delicada, i li resulta molt penós haver de constatar que no saben reconèixer-lo com el que és, com a enviat de Déu. En temps d'indiferència religiosa i, en alguns llocs, de persecució declarada o encoberta, ens va bé que sigui Jesús mateix qui ens susciti la pregunta sobre la seva identitat i sobre la seva relació amb cadascú de nosaltres, seguidors seus.

Profeta és aquell que sap, amb l'ajuda de Déu i la pregària, llegir el moment present i posar en pràctica l'esperit de l'evangeli

Ell sempre espera la nostra resposta, sempre està atent a la nostra reacció, la vol plena de confiança i, com a sant Pau, ens diu: *«En tens prou amb la meua gràcia; el meu poder ressalta més, com més febles són les teves forces»*.

Profetes en la pròpia terra, entre la nostra gent. És essencial a la missió profètica pronunciar un missatge que no és propi, sinó de Déu.

Mons. Sebastià Taltavull, bisbe de Mallorca.